

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové ve věci žalobce: **Nemocnice Pardubického kraje, a.s.**, se sídlem Kyjevská 44, Pardubice, IČ: 275 20 536, zastoupen doc. JUDr. Petrem Šustkem, Ph.D., advokátem, se sídlem Veleslavínova 59/3, Praha 1 – Staré Město, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ministra pro místní rozvoj ze dne 21. 12. 2023, č.j. MMR-80882/2023-26,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí ministra pro místní rozvoj ze dne 21. 12. 2023, č.j. MMR-80882/2023-26 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo potvrzeno předchozí opatření Řídícího orgánu Integrovaného regionálního operačního programu (dále jen „ŘO IROP“ nebo „poskytovatel dotace“) ze dne 9. 6. 2023, jímž bylo rozhodnuto o nevyplacení žalobci části dotace ve výši 5 % z částky dotace dříve mu přiznané rozhodnutím o poskytnutí dotace ze dne 16. 9. 2019, č.j. 41455/2019-55, a určené na financování veřejné zakázky č. VZ 0002 s názvem „SW a HW pro provoz IS“, nárokované v žádosti o platbu č. CZ.06.3.05/0.0/0.0/16_034/0006514/2022/001/POST, ve výši 140.935,35 Kč.
- [2] Žalobce v podané žalobě nejprve ke kontrolním zjištěním uvedl, že předmětem dané veřejné zakázky byla dle zadávací dokumentace dodávka hardwarových technologií a softwarového vybavení, včetně příslušenství. Vedle slovního popisu žalobce předmět veřejné zakázky Shodu s prvopisem potvrzuje M. T., DiS.

označil i kódem podle slovníku jednotného klasifikačního systému (dále též „kód CPV“), a to následovně: 4881000-9 – Informační systémy, 4882000-2 – Servery, 72253000-3 – Helpdesk a podpůrné služby. Dále uvedl, že jelikož byla veřejná zakázka zadávána v otevřeném řízení v nadlimitním režimu dle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“), tak v oznámení o zahájení zadávacího řízení, které se činí pomocí standardního formuláře 2 nazvaného „Oznámení o zahájení zadávacího řízení“, uvedla jako hlavní kód CPV 48810000 – Informační systémy. Dále namítal, že ačkoliv obecně nezpochybňuje závěry, ke kterým uvedení neodpovídajícího a nepřiléhavého kódu CPV může v konkrétním případě vést, tak v případě řešené veřejné zakázky k žádnému porušení ZZVZ ani souvisejících právních předpisů nedošlo, a to primárně z toho důvodu, že zvolený kód CPV byl zvolen věcně i právně správně.

- [3] Žalobce namítal, že žalovaný neuvedl, který konkrétní kód CPV by dle jeho názoru byl považován za správný. ŘO IROP v Informaci o neposkytnutí části dotace sice uvedl, že žalobce měl s ohledem na převažující předmět veřejné zakázky zvolit odlišný „hlavní“ kód CPV odpovídající dodávce serverů, tj. kód 4882 – Servery, nicméně žalovaný tento závěr do napadeného rozhodnutí nepřevzal, a tudíž nezaujal jednoznačné stanovisko k tomu, jaký kód CPV je správný. Žalobce dále namítal, že žalovaný ani nijak neodůvodnil, proč považuje žalobcem zvolený kód CPV pro Informační systémy za přespříliš obecný a neodpovídající předmětu veřejné zakázky, a proto za špatný. K takovému závěru by však bylo třeba věcného posouzení předmětu veřejné zakázky, na které však žalovaný dle žalobce rezignoval. Postup žalovaného je tak dle žalobce neúplný a nedostatečně odůvodněný, což způsobuje vadu spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.
- [4] Žalobce dále namítal, že trvá na tom, že pro předmět plnění dané veřejné zakázky byl jím zvolený kód CPV správný. Tento kód označuje podstatné a převažující znaky předmětu plnění veřejné zakázky. V této souvislosti žalobce odkázal na obecnou rovinu (definici) pojmu „informační systém.“ Uvedl, že předmětem plnění byl kromě dodávaného hardwaru (mezi který mimo jiné patřily i servery) i implementace dodaného hardwaru, která představuje nezbytnou a esenciální část předmětu plnění veřejné zakázky. Mimo jiné bylo třeba zajistit interoperabilitu dodaného hardwaru se stávajícími softwary a systémy žalobce. Ke skutečnosti, že ve slovníku jednotného klasifikačního systému není možné obsáhnout všechny možné předměty plnění veřejných plnění, žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2013, č.j. 7 Afs 98/2012-171, na který odkazovalo i napadené rozhodnutí, nicméně dle žalobce nevhodně a nesprávně.
- [5] Žalobce rovněž namítal, že nelze souhlasit se závěrem, že uvedením předmětného kódu CPV došlo k porušení zásady transparentnosti dle ustanovení § 6 odst. 1 ZZVZ. Zdůraznil, že vzhledem k tomu, že není k dispozici přesný, zcela a naprosto přiléhavý kód CPV, tak zvolil kód CPV nejpriléhavěji možný se zohledněním účelu a cíle slovníku jednotného klasifikačního systému, kterým je dle žalobce oslovení co nejširšího okruhu relevantních potenciálních dodavatelů. Dle žalobce je potřeba v daném případě zohlednit zejména to, jakým způsobem vyhledávání obchodních příležitostí ze strany potenciálních dodavatelů skutečně probíhá – v dnešní době probíhá vyhledávání převážně za pomoci automatizovaných vyhledávacích nástrojů, které se však dle kódů CPV orientují pouze podpůrně a nadto umí pracovat s jednotlivými kategoriemi, třídami, skupinami a oddíly tak, aby potenciálním dodavatelům nabídly co možná nejširší okruh relevantních veřejných zakázek. V případě daného kódu se jedná o kód ze skupiny kódů CPV 488, který označuje jednak dodávky a jednak IT; bylo tedy dle žalobce zajištěno, že použitý kód osloví široký

okruh potenciálních dodavatelů, a proto dle žalobce k omezení hospodářské soutěže nedošlo. Žalobce dále odmítl argument žalovaného, že žalobce obdržel k předmětné veřejné zakázce pouze jednu nabídku. Dle žalobce není postup, kdy je uzavřena smlouva s vybraným dodavatelem, jehož nabídka byla v zadávacím řízení nabídkou jedinou, v rozporu se ZZVZ.

- [6] Žalobce dále v žalobě odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 3. 2015, č.j. 62Af 80/2012-110 a rovněž uvedl, že citace z rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „ÚOHS“) ze dne 23. 5. 2007, č.j. S079/2007-08459/2007/530-BM obsažená v napadeném rozhodnutí je nejen nesprávná, ale navíc byla překonána i pozdější judikaturou NSS.
- [7] Ve druhém žalobním bodu pak žalobce namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť již výše uvedl případy, kdy žalovaný nedostatečně odůvodnil své závěry a nevypořádal se dostatečně s argumenty žalobce. V této souvislosti žalobce odkázal na rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2006, č.j. 4 As 58/2005.
- [8] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhoval její zamítnutí. K námitkám uvedeným v prvním žalobním bodu žalovaný uvedl, že předmětem veřejné zakázky byla dodávka technologického vybavení pro systém zálohování žalobce, konkrétně se jednalo o dodávku 3 serverů, diskového a NAS úložiště, rozšíření pamětí a dodávku včetně implementace softwaru pro zálohování. Převažujícími znaky předmětu plnění tak byly dodávky hardware vybavení. Uvedl, že podle CPV kvalifikace podléhají kódu CPV 48810000 Informační systémy podřízené CPV kódy: 48811 Systémy pro elektronickou poštu, 48812 Finanční informační systémy, 48813 Informační systémy pro cestující a 48814 Zdravotnické informační systémy, které jsou dle žalovaného pro předmět veřejné zakázky zcela nepřiléhavé. K obecné definici pojmu „informační systém“, na kterou odkazoval žalobce, žalovaný uvedl, že tato neodpovídá klasifikaci CPV. Oproti tomu dodávka serverů je v rámci jednotného slovníku zařazena pod kód CPV 4482 Servery, který obsahuje podřízené kódy CPV: 44821 Síťové servery, 44822 Počítačové servery, 44823 Souborové servery, 44824 Obsluhy tisku a 44825 Webové servery. Žalobce proto měl dle žalovaného zvolit odlišný „hlavní“ kód CPV odpovídající dodávce serverů (tj. kód CPV 4482 Servery), když byla nezbytnou a esenciální součástí plnění veřejné zakázky také implementace dodaného hardwaru. Dále uvedl, že má za to, že CPV klasifikace netrpí takovým nedostatkem, podle kterého by nebylo možné tomuto kódu přesně podřadit předmět veřejné zakázky, a tedy nedostatkem, který by nemohl jít k tíži žalobce.
- [9] K námitce, že uvedením nepřiléhavého kódu nemohlo dojít k porušení zásady transparentnosti či k omezení hospodářské soutěže, žalovaný uvedl, že žalobce ke svým tvrzením ohledně automatických vyhledávacích nástrojů nepředložil žádné podpůrné údaje, ze kterých při své analýze vyhledávacích nástrojů vycházel. Navíc žalobce opomněl všechny potenciální dodavatele, kteří si vyhledávají veřejné zakázky bez užití automatizovaných vyhledávacích nástrojů, a rovněž i zahraniční dodavatele, pro které je kód CPV uvedený v databázi veřejných zakázek jediným srozumitelným a rozlišujícím vodítkem. Zároveň žalovaný připomněl, že i dle NSS je nutné označovat veřejné zakázky CPV kódem natolik výstižným způsobem, jak je to jen možné.
- [10] Ke druhému žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že všechny námitky žalobce uplatněné proti krácení dotace byly v napadeném rozhodnutí zohledněny a vypořádány. Dále uvedl, že není pravdou, že by neprovedl věcně posouzení předmětu plnění veřejné zakázky. Kdyby se tímto nezabýval, tak by nebylo možné konstatovat, že původní zvolený kód CPV ve formuláři

F02 byl zvolen nedostatečně a nepřiléhavě. Ze strany žalovaného pak došlo k určení přiléhavějšího kódu CPV, přestože dle něj mělo dojít ze strany žalobce kromě určení hlavního kódu CPV ještě k doplnění dalších doplňkových kódů CPV tak, aby došlo k definování celého předmětu plnění veřejné zakázky, nikoli pouze její převažující části, k čemuž ale ani tak ze strany žalobce v zadávacím řízení nedošlo. Dále konstatoval, že veškeré argumenty žalobce byly vypořádány nejen v napadeném rozhodnutí, ale i v Informaci o nevyplacení části dotace ze dne 9. 6. 2023.

[11] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

[12] Centrum pro regionální rozvoj České republiky (dále jen „Centrum“), jakožto zprostředkující subjekt ŘO IROP, provedlo kontrolu žádosti o platbu č. CZ.06.3.05/0.0/0.0/16_034/0006514/2022/001/POST, a identifikovalo pochybení žalobce při zadání nadlimitní veřejné zakázky č. VZ 0002 s názvem „SW a HW pro provoz IS“.

[13] Dle zjištění A.1. žalobce jako zadavatel při zadávání VZ č. 0002 postupoval v rozporu s ustanovením § 6 odst. 1 a 2 ZZVZ, v návaznosti na ustanovení § 212 odst. 1 téhož zákona a v návaznosti na ustanovení § 7 písm. b) vyhlášky č. 168/2016 Sb., o uveřejňování formulářů pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek a náležitostech profilu zadavatele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 168/2016 Sb.“), a písm. B) bod 5. přílohy č. 7 této vyhlášky, když ve formuláři F02 – Oznámení o zahájení zadávacího řízení, který byl uveřejněn ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 2. 2022 pod ev.č. zakázky Z2022-006011 a Úředním věstníku Evropské unie dne 11. 2. 2022 pod ev. č. 2022/S 030-074192, uvedl pouze hlavní kód CPV 48810000 Informační systémy, přestože je tento kód CPV natolik obecný a neodpovídající celému předmětu veřejné zakázky, že nenaplnuje účel zřízení jednotného slovníku. Tento postup žalobce byl označen za rozporný se zásadou diskriminace potenciálních dodavatelů, neboť důsledkem této obecné klasifikace CPV kódu může být diskriminace potenciálních dodavatelů, včetně dodavatelů z EU, kteří bez uvedení CPV kódu přiléhavého k povaze poptávaných dodávek (servery, disková úložiště, rozšíření paměti, rozšíření SAN, NAS úložiště, SW pro zálohování), nebyli informováni o podstatných prvcích předmětu veřejné zakázky, byl shledán za rozporný i se zásadou transparentnosti zadávacího řízení, když CPV klasifikace předmětu veřejné zakázky usnadňuje vyhledávání podnikatelských příležitostí, a proto je nezbytné dbát na označení veřejné zakázky CPV kódem natolik výstižným způsobem, jak je to jen možné, tj. popsáním výstižných znaků veřejné zakázky, přičemž tento postup mohl dle Centra podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky.

[14] Na základě těchto zjištění Centra provedl žalovaný opatření podle ustanovení § 14e odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a nevyplatil žalobci část dotace ve výši 5 % částky nárokové v žádosti o platbu na financování VZ č. 0002, tj. ve výši 140.935,35 Kč, a to za porušení části III bodu 2 tabulky v odst. 1 Podmínek Rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne 16. 9. 2009, č. 41455/2019-55, v platném znění. O tomto opatření byl žalobce informován prostřednictvím „Informace o nevyplacení části dotace“ ze dne 9. 6. 2023.

[15] Dne 14. 6. 2023 podal žalobce proti tomuto opatření námitky.

- [16] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 21. 12. 2023, č.j. MMR-80882/2023-26, ministr pro místní rozvoj ve výroku I. opatření poskytovatele dotace ze dne 9. 6. 2023 shledal oprávněným a ve výroku II. toto opatření potvrdil a konstatoval, že předmětná částka (140.935,35 Kč) nebude příjemci vyplacena s konečnou platností.
- [17] V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný zrekapituloval předmět plnění veřejné zakázky a již úvodem uvedl, že volba nesprávného CPV kódu může omezit či vyloučit informovanost o skutečném předmětu veřejné zakázky u dodavatelů, do jejichž zájmové oblasti veřejná zakázka spadá. Takové pochybení se pak může projevit mimo jiné malým počtem uchazečů o veřejnou zakázku, žádostí o poskytnutí zadávací dokumentace, žádostí o dodatečné informace apod. S odkazem na rozsudek NSS č.j. 7 Afs 98/2012-171, žalovaný uvedl, že žalobce zvolil nepřiléhavý CPV kód, čímž veřejnou zakázku z okruhu možných označení vyloučil. Následkem takového postupu mohlo dojít k omezení možných uchazečů o veřejnou zakázku, kteří nemohli včas vyhlášení této veřejné zakázky registrovat a uplatnit své nabídky. V této souvislosti poukázal na to, že žalobce k předmětné veřejné zakázce obdržel pouze jednu nabídku. Dále zdůraznil, že CPV kódy jsou součástí zadávacích podmínek, za jejichž správnost a úplnost zodpovídá zadavatel; nedostatky v označení předmětu veřejné zakázky pak nelze zhojit např. názvem veřejné zakázky nebo podrobným slovním popisem předmětu plnění v oznámení o zahájení zadávacího řízení (srov. rozhodnutí ÚOHS ze dne 23. 5. 2007). Dále uvedl, že CPV klasifikace je nástrojem, jehož využití je povinné, a zároveň je vždy nutné dbát na co nejvýstižnější stanovení tohoto kódu.
- [18] Dále žalovaný popsal, co konkrétně bylo předmětem veřejné zakázky (dodávka technologického vybavení), a konstatoval, že žalobcem použitý kód CPV 48810000-9 Informační systémy neodpovídá převažujícím znakům předmětu veřejné zakázky. Uvedl, že žalobce sice v zadávací dokumentaci uvedl další CPV kód 48820000-2 Servery, který poskytovatel dotace považuje za přílehlavější CPV kód pro převažující část předmětu veřejné zakázky, nicméně tato skutečnost dle žalovaného nemůže sama o sobě zhojit pochybení spočívající v nesprávném CPV kódu v rámci formuláře F02. Dále uvedl, že dominantní část plnění veřejné zakázky se skládá z dodávky technologického vybavení – jedná se o dodávku hardwaru a nikoliv o dodávku informačního systému (softwaru), a proto potenciální dodavatelé mohli nabýt mylnou představu o předmětu veřejné zakázky
- [19] K porušení ustanovení § 6 odst. 1 ZZVZ žalovaný uvedl, že uvedení nesprávného CPV kódu lze považovat za postup, který je nečitelný a nepředvídatelný, a tedy netransparentní, a který vzbuzuje pochybnosti o pravých důvodech tohoto kroku žalobce. V této souvislosti odkázal na rozsudek NSS ze dne 15. 9. 2010, č.j. 1 Afs 45/2010, na rozhodnutí ÚOHS, která rovněž kladou důraz na zachování soutěžního prostředí, a rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 15. 2. 2012, č.j. 62Af 50/2011-72, který se zabýval otázkou jednoznačnosti a přesnosti zadávací dokumentace související s transparentností zadávání veřejných zakázek. Shrnuje, že žalobce zvolil nedostatečnou klasifikaci předmětu veřejné zakázky prostřednictvím CPV kódů, čímž mohlo dojít k ovlivnění okruhu potenciálních dodavatelů a výběru nejvhodnější nabídky.
- [20] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhl nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.

- [21] Účastníci řízení souhlasili s projednáním věci bez jednání. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [22] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [23] Podle ustanovení § 6 odst. 1 ZZVZ „*zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.*“
- [24] Podle ustanovení § 6 odst. 2 ZZVZ „*ve vztahu k dodavatelům musí zadavatel dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.*“
- [25] Podle ustanovení § 212 odst. 1 ZZVZ „*zadavatel je povinen k odeslání uveřejnění podle tohoto zákona použít formuláře podle přímo použitelného předpisu Evropské unie nebo formuláře podle prováděcího právního předpisu (dále jen „formulář“). Formulář je zadavatel povinen vyplnit způsobem stanoveným prováděcím předpisem.*“
- [26] Podle ustanovení § 7 písm. b) vyhlášky č. 168/2016 Sb., ve znění do 31. 1. 2024, „*zadavatel veřejné zakázky v nadlimitním režimu použije k uveřejnění informací ve Věstníku veřejných zakázek a v Úředním věstníku Evropské unie standardní formulář 2 „Oznámení o zahájení zadávacího řízení“ upravený v přímo použitelném předpisu Evropské unie.*“
- [27] Příloha č. 7 k této vyhlášce v části B) bod 5. stanoví, že informace, jež mají být uvedeny oznámení o zahájení zadávacího řízení podle ustanovení § 7 písm. b) této vyhlášky, jsou „*kódy CPV; pokud je veřejná zakázka rozdělena na části, jsou tyto informace poskytnuty pro každou část.*“
- [28] Podle ustanovení § 14 odst. 1 rozpočtových pravidel „*na dotaci nebo návratnou finanční výpomoc není právní nárok, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.*“
- [29] Podle ustanovení § 14 odst. 5 rozpočtových pravidel „*v rozhodnutí o poskytnutí dotace může poskytovatel stanovit, že nesplnění některých podmínek podle odstavce 4 písm. g) nebo porušení povinnosti stanovené právním předpisem bude postiženo odvodem za porušení rozpočtové kázně nižším, než kolik činí celková částka dotace. Při stanovení nižšího odvodu uvede poskytovatel procentní rozmezí nebo pevný procentní podíl vztahující se buď k celkové částce dotace, nebo k částce, ve které byla porušena rozpočtová kázeň, nebo stanoví pevnou částku odvodu; přitom přihlédne k závažnosti porušení rozpočtové kázně a jeho vlivu na dodržení účelu dotace.*“
- [30] Podle ustanovení § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel „*poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta; je-li stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 5, výše nevyplacené části dotace musí být stanovena v rámci částek vypočítaných podle § 14 odst. 5. Přitom v rámci procentního rozmezí přihlédne poskytovatel k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení účelu dotace. Nevyplatit dotaci nebo její část nelze při nedodržení povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. j).*“
- [31] Podle ustanovení § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel „*poskytovatel o opatření podle odstavce 1 bez zbytečného odkladu vhodným způsobem informuje příjemce. Příjemce může do 15 dnů ode*

dne, kdy tuto informaci obdržel, podat poskytovateli proti tomuto opatření námitky. O námitkách rozhoduje ten, kdo stojí v čele poskytovatele.“

[32] Podle ustanovení § 14e odst. 3 rozpočtových pravidel „*v rozhodnutí o námitkách se rozhodne o tom, zda opatření poskytovatele bylo plně oprávněné, částečně oprávněné nebo zda oprávněné nebylo. Proti rozhodnutí o námitkách se nelze odvolat.*“

[33] Podle ustanovení § 14e odst. 4 rozpočtových pravidel „*bylo-li opatření poskytovatele v rozhodnutí o námitkách posouzeno jako plně oprávněné, poskytovatel dotaci nebo její část příjemci nevyplatí. Bylo-li posouzeno jako částečně oprávněné, poskytovatel vyplatí příjemci část dotace, kterou mu neoprávněně nevyplatil. Bylo-li posouzeno jako neoprávněné, poskytovatel příjemci vyplatí nevyplacenou dotaci nebo její část. Poskytovatel vyplatí příjemci dotaci nebo její část, kterou mu neoprávněně nevyplatil, do pěti pracovních dnů ode dne právní moci rozhodnutí o námitkách.*“

[34] Soud nejprve obecně k problematice CPV kódů uvádí, že systém CPV kódů, které mají být přiřazovány veřejným zakázkám, byl zaveden již nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2195/2002 ze dne 5. listopadu 2002 o společném slovníku pro veřejné zakázky (CPV), a to v důsledku snahy o větší otevřenost a transparentnost veřejných zakázek. Tato klasifikace CPV se skládá z hlavního slovníku a doplňkového slovníku. Hlavní slovník sestává ze seznamu kódů zboží, činností a služeb běžně používaných ve veřejných zakázkách a doplňkový slovník byl navržen s cílem pomoci zadavateli popsat úplněji předmět zakázky. K popsání předmětu veřejné zakázky si zadavatelé mohou vybrat z kódů uvedených v hlavním slovníku CPV a přidat kódy z doplňkového slovníku, jsou-li zapotřebí další popisné informace. Každý oddíl CPV je založen na stromové struktuře.

[35] K významu CPV kódů se NSS vyjádřil již v rozsudku ze dne 31. 8. 2009, č.j. 8 Afs 74/2007-140, v němž konstatoval, že cílem nařízení, kterým byly CPV kódy zavedeny, bylo „*stanovit společný slovník pro veřejné zakázky – jednotný klasifikační systém pro veřejné zakázky za účelem sjednocení údajů užívaných zadavateli k popisu předmětu smluv.*“

[36] V rozsudku ze dne 26. 9. 2013, č. j. 7 Afs 98/2012-171, NSS uvedl, že „*vzhledem k tomu, že předmět každé veřejné zakázky je do jisté míry specifický, lze souhlasit se závěrem krajského soudu, že pro vymezení předmětu veřejné zakázky představuje jednotná klasifikace pouze pomocný a podpůrný nástroj. Jedná se však zároveň o nástroj, jehož využití je povinné a který plní zásadní roli, protože podporuje transparentnost zadávání veřejných zakázek. Jednotná klasifikace umožňuje vytvořit informační systém pro zadávání veřejných zakázek a snížit riziko chyby při překladu oznámení. V důsledku toho usnadňuje vyhledávání podnikatelských příležitostí a zjednodušuje vypracování statistik o veřejných zakázkách. Úřad ostatně v napadeném rozhodnutí uvedl, že „u zahraničních dodavatelů je jediným srozumitelným a rozlišujícím vodítkem v databázi veřejných zakázek právě tento CPV kód.“ Proto je nutné dbát na označení veřejné zakázky CPV kódem natolik výstižným způsobem, jak je to jen možné, tj. popsáním výstižných znaků zakázky. Rovněž podle Soudního dvora Evropské unie je účelem pravidel pro uveřejňování veřejných zakázek informovat všechny potenciální uchazeče ze všech členských států o podstatných prvcích zakázky (viz např. rozsudek Soudního dvora ze dne 26. září 2000 ke směrnici Rady 93/37/EHS. Komise Evropských společenství proti Francouzské republice, věc C-225/98. Sbírka soudních rozhodnutí 2000 I-07445. Bod 35). Tomu napomáhá velký rozsah i stromová struktura CPV klasifikace.*“

[37] NSS dále v tomto rozsudku uvedl, že „*by nemělo docházet k situaci, kdy předmět veřejné zakázky nelze podřadit pod žádný z CPV kódů. Nelze dovozovat, že každou veřejnou zakázku*

smíšeného charakteru je možno podřadit pod některou se „sběrných“ kategorií, které jsou v CPV klasifikaci uvedené. Ačkoliv v některých případech může nastat situace, kdy je třeba vybírat z více kódů, je důležité, aby si zadavatel pro název oznámení o zakázce zvolil pouze jeden. V případě, že míra přesnosti kódu je nedostatečná, musí veřejní zadavatelé uvést oddíl, skupinu, třídu nebo kategorii, která lépe vystihuje předmět jejich nákupu – obecnější kód, který lze podle členění CPV klasifikace rozpoznat. K dalšímu upřesnění pak slouží pomocné uvádění dalších CPV kódů. Vadný není postup, který opomíjí některý z nepodstatných prvků zakázky. Za diskriminační pro uchazeče je však třeba považovat takový postup, který rezignuje na označení podstatného, zpravidla převažujícího, znaku veřejné zakázky.“

[38] Dále NSS uvedl, že lze obecně konstatovat, že „je-li možno uvažovat o použití více CPV kódů k označení předmětu veřejné zakázky, přičemž například každý z nich směřuje k vystižení jiného podstatného znaku veřejné zakázky, je v tomto směru na zadavateli, aby uvážil, jaký CPV kód zvolí. Důsledkem používání CPV klasifikace totiž nemůže být omezování veřejných zakázek výhradně na zboží a služby označené přesným kódem, ani ohrožení dobré víry zadavatele, kterému nemohou jít nedostatky CPV klasifikace k tíži. V pochybnostech tak musí být dána přednost zvolenému CPV kódu.“ V případě projednávaném před NSS však zadavatel vybral CPV kód zjevně nepříhodný, čímž veřejnou zakázku z okruhu možných označení vydělil. Dle NSS pak „následkem takového postupu mohlo dojít k omezení možných účastníků veřejné zakázky, kteří nemohli včas vyhlášení veřejné zakázky zaregistrovat a uplatnit své nabídky.“

[39] V rozsudku ze dne 19. 11. 2020, č.j. 4 As 337/2018-84, pak NSS uvedl, že „CPV kódy (Číselník CPV – společný slovník pro veřejné zakázky) plní zásadní úlohu především ve vztahu k zahraničním dodavatelům, neboť pro tyto dodavatele představuje jediné srozumitelné a rozlišující vodítko v databázi veřejných zakázek. Jedná se však o podstatný údaj pro všechny dodavatele, kteří vyhledávají relevantní zakázku, a proto je nutné, aby CPV kód co nejvíce odpovídal předmětu veřejné zakázky.“

[40] Z výše uvedeného tedy vyplývá, že systém CPV kódů nelze v žádném případě považovat za všeobjímající, neboť kódů je omezené množství a není vždy dobře možné podřadit příslušnou veřejnou zakázku pod jeden jediný („hlavní“) CPV kód, který by zahrnoval veškerá její specifika. V každém případě je však povinností zadavatele veřejné zakázky tuto podřadit pod CPV kód, který je svým obsahem jejímu popisu a předmětu nejpodobnější, nejvýstižnější a nejprůběhavější, příp. uvést v oznámení ještě další „doplňkové“ CPV kódy. Soud totiž považuje za nesporné, že díky jednotnému označování veřejných zakázek pomocí CPV kódů mají dodavatelé ze všech členských zemí EU možnost se jednodušeji orientovat ve veřejných zakázkách v ostatních členských státech, resp. veřejnou zakázku lze identifikovat z kterékoli země EU bez nutnosti překladu.

[41] V nyní projednávaném případě žalovaný, resp. ŘO IROP identifikoval v případě VZ č. 0002 pochybení žalobce při zadávání předmětné veřejné zakázky spočívající v tom, že v oznámení o zahájení zadávacího řízení byl uveden jako hlavní kód CPV 48810000 – Informační systémy, ačkoliv je tento obecný a neodpovídá celému předmětu veřejné zakázky. Dle ŘO IROP měl žalobce uvést CPV kód průběhavý k povaze poptávaných dodávek (servery, disková úložiště, rozšíření paměti, rozšíření SAN, NAS úložiště, SW pro zálohování), tj. kód 4882 – Servery.

[42] Předmětem VZ č. 0002 byly dle čl. 1.3. zadávací dokumentace následující položky / plnění:

A) Server – Arbitr

Dodávka nového serveru určeného pro montáž do 19“ datového rozvaděče max. velikosti 1U s umístěním v terciálním datovém centru Pardubické nemocnice včetně odborné instalace a zárukou výrobce.

B) Server – Active Directory

Dodávka nového serveru určeného pro montáž do 19“ datového rozvaděče max. velikosti 1U s umístěním v terciálním datovém centru Pardubické nemocnice včetně odborné instalace a zárukou výrobce.

C) Server a diskové úložiště – zálohování

Dodávka nového hardwarového vybavení určeného pro montáž do 19“ datového rozvaděče pro centrální zálohovací systém s externím diskovým úložištěm včetně odborné instalace a zárukou výrobce. Tento systém bude tvořen zálohovacím serverem, externím diskovým úložištěm s dostatečnou rezervou pro případné rozšíření úložné kapacity

D) Rozšíření paměti – serverová část

Dodávka paměťových modulů pro stávající 4 ks serverů Dell EMC PowerEdge R640 o celkové kapacitě 1,5 TB v podobě jednotlivých paměťových modulů (64GB 2RX4 DDR4 RDIMM 2933MHz Cascade Lake Only) včetně odborné instalace.

E) Rozšíření SAN – infrastruktury

Rozšíření stávající SAN infrastruktury formou dodávky Fibre Channel 16Gbps přepínače podporující 16 Gbit/s, 8 Gbit/s, 4 Gbit/s s minimálním počtem 24 portů a minimálně 8 porty osazenými moduly s funkcí automatického rozpoznání rychlosti s délkou spojení min. 10 km pro terciální datové centrum v Pardubické nemocnici včetně potřebných licencí, instalačními pracemi a zárukou výrobce.

F) NAS úložiště – PKN

Dodávka síťových diskových úložišť NAS určených pro montáž do 19“ datového rozvaděče maximální velikosti 2U s redundantním napájením, dvanácti plně osazenými diskovými sloty disky SATA III velikosti 3,5“ nebo 2,5“ s minimální velikostí diskové kapacity 16TB a garantovanou rozšiřitelností pomocí expanzního šasi disku až na 36 diskových slotů. Pevné disky musí být určené pro provoz v NAS úložišti. Síťové diskové úložiště musí být v dodávce vybaveno rozšiřující síťovou kartou se dvěma SFP+ porty. Tato technologie musí být dodána včetně záruky výrobce.

G) Software pro zálohování

Součástí dodávky je také dodávka software pro zálohování pro nově dodané servery Arbitra a doménového řadiče Active directory. Dodávkou software se myslí rozšíření již používaného softwarového vybavení Veeam provozovaného v prostředí Nemocnice Pardubického kraje o licence pokrývající tyto dva servery. Dodané licence musí být ve verzi Veeam Availability Suite Enterprise (obsahuje Backup & Replication Enterprise + Veeam ONE) se zárukou výrobce.

[43] Vedle slovního popisu pak žalobce označil v čl. 1.1. zadávací dokumentace předmětnou veřejnou zakázku těmito kódy CPV: 48810000-9 – Informační systémy, 48820000-2 – Servery, 72253000-3 – Helpdesk a podpůrné služby. Ve formuláři oznámení o zahájení zadávacího řízení pak žalobce jako hlavní kód CPV uvedl kód 48810000 – Informační systémy; jiné CPV kódy v oznámení o zahájení zadávacího řízení neuvedl.

[44] Ze zadávací dokumentace tedy vyplývá, že předmětem veřejné zakázky byla dle výše uvedených písm. A), B) C) dodávka serverů, v bodě C) dále i dodávka diskového úložiště,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. T., DiS.

dle písm. D) dodávka serverové části paměti, včetně instalace, dle písm. E) dodávka komponentů pro rozšíření infrastruktury SAN, dle písm. F) dodávka síťových úložišť a dle písm. G) software pro zálohování. Soud se tak ztotožnil se závěrem ŘO IROP, že předmět plnění veřejné zakázky se z dominantní části skládá z dodávky hardware – serverů, a nikoliv z dodávky informačního systému.

[45] Rovněž lze aprobovat úvahu žalovaného, že žalobcem užitý CPV kód 4881 – Informační systémy obsahuje podřízené CPV kódy 48811 – Systémy pro elektronickou poštu, 48812 – Finanční informační systémy, 4881 – Informační systémy pro cestující a 48814 – Zdravotnické informační systémy, které s předmětem plnění veřejné zakázky zjevně nesouvisí. Naopak dodávka serverů, které jsou dominantní částí předmětu plnění veřejné zakázky, je v rámci CPV klasifikace zařazena pod kód CPV 4882 – Servery, který obsahuje podřízené CPV kódy 48821 – Síťové servery, 48822 – Počítačové servery, 48823 – Souborové servery, 48824 – Obsluhy tisku, 48825 – Webové servery, které lze shledat pro daný předmět veřejné zakázky přílehavějšími.

[46] V této souvislosti pak soud připomíná, že z výše citované judikatury NSS vyplývá, že zadavatel veřejné zakázky má v případech, kdy nelze pouze jedním CPV kódem popsat celý předmět veřejné zakázky, uvést „doplňkové“ CPV kódy tak, aby nebyl opomenut žádný z podstatných prvků veřejné zakázky. Ostatně žalobce v zadávací dokumentaci uvedl celkem 3 CPV kódy a mezi nimi i kód 48820000-2 Servery, tento pak již bez dalšího neuvedl v příslušném formuláři ani jako CPV kód „doplňkový“, ačkoliv podstatnou složkou předmětné veřejné zakázky byla dodávka serverů a hardware. Na okraj soud dodává, že je mu známo, že ve věci projednávané zdejším soudem pod sp.zn. 6A 24/2024 žalobce jednu ze zde posuzovaných veřejných zakázek (konkrétně VZ č. 0005 – „*SW a HW pro provoz IS – část II*“) označil ve formuláři jak hlavním CPV kódem 48810000 – Informační systémy, tak doplňkovým CPV kódem 48820000 – Servery. Z toho vyplývá, že žalobci si byl v rozhodné době nepochybně vědom toho, že předmětný formulář umožňuje zadat více CPV kódů.

[47] K námitce žalobce, že žalovaný v napadeném rozhodnutí neuvedl, který konkrétní CPV kód by dle jeho názoru byl považován za správný, soud uvádí, že žalovaný ve třetím odstavci na str. 6 napadeného rozhodnutí byl stručně, ale dle soudu naprosto výstižně popsal předmět dané veřejné zakázky jako dodávku technologického vybavení pro systém zálohování žalobce, konkrétně pak jako dodávku 3 serverů diskového a NAS úložiště, rozšíření paměti a dodávku včetně implementace softwaru pro zálohování. Následně se ztotožnil se závěry ŘO IROP, že žalobcem použitý CPV kód 48810000-9 – Informační systémy „*neodpovídá převažujícím znakům předmětu veřejné zakázky.*“ V pátém odstavci na stejné straně pak žalovaný odkázal na závěr ŘO IROP, že pro převažující předmět veřejné zakázky je přílehavější CPV kód 48820000-2 Servery; a v šestém odstavci na stejné straně zopakoval, že dominantní část plnění veřejné zakázky se skládá z dodávky technologického vybavení – jedná se tedy o dodávku hardwaru, nikoliv o dodávku informačního systému (softwaru). Lze tedy přisvědčit žalobci, že žalovaný výslovně v napadeném rozhodnutí neuvedl, který CPV kód považuje v daném případě za správný, resp. přílehavější, nicméně v daném případě nelze pominout, že žalobci byl tento právní názor předestřen ŘO IROP v *Informaci o nevyplacení části dotace*.

[48] V této souvislosti soud odkazuje zásadu, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je třeba, pokud jde o jejich přezkoumatelnost, posuzovat jako jeden celek (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 12. 10. 2004, č.j. 5 Afs 16/2003-56). Projevem této zásady jednoty správního řízení je jednak to, že odvolací správní orgán může odstranit vady

odůvodnění správního orgánu I. stupně tím, že prvoinstanční rozhodnutí doplní či koriguje svým odůvodněním, jednak to, že není nezbytné, aby se odvolací správní orgán podrobně vypořádával s otázkami, které již byly zodpovězeny správním orgánem prvostupňovým, pokud se s jejich posouzením ztotožňuje; za takové situace postačí, pokud na konkrétní pasáže rozhodnutí správního orgánu I. stupně s osvojující poznámkou odkáže (viz např. rozsudky NSS ze dne 27. 2. 2013, č.j. 6 Ads 134/2012-47, ze dne 31. 10. 2014, č.j. 6 As 161/2013-25, či ze dne 20. 2. 2020, č.j. 2 Ads 171/2019-43). Dle soudu tak není chybou, pokud při posouzení, zda správní orgány přezkoumatelným způsobem vysvětlily, jaký CPV kód byl v případě dané veřejné zakázky přílehavější, vycházel jak z odůvodnění napadeného rozhodnutí, tak z *Informace o nevyplacení části dotace*.

- [49] Z výše přestředřeného obsahu napadeného rozhodnutí pak rovněž vyplývá, že není pravdou, že by žalovaný neprovedl věcné posouzení předmětu plnění veřejné zakázky. Kdyby totiž k takovému posouzení vůbec nedošlo, tak by jen stěží mohl ŘO IROP jako přílehavější a vhodnější označit jiný CPV kód než ten, který zvolil ve formuláři žalobce. Z obsahu napadeného rozhodnutí i *Informace o nevyplacení části dotace* totiž vyplývá, že ani úvaha ŘO IROP ani žalovaného nebyla učiněna bez ohledu na zjištěný skutkový stav, tj. bez věcného posouzení předmětu veřejné zakázky.
- [50] Z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 30. 3. 2015, č.j. 62Af 80/2012-110, na který odkazoval žalobce v podané žalobě, skutečně vyplývá, že „*pro vymezení předmětu veřejné zakázky se jedná [pozn. soudu: v případě CPV klasifikace] toliko o pomocný a podpůrný nástroj. Klíčovým pro vymezení předmětu plnění veřejné zakázky je totiž název veřejné zakázky a popis předmětu plnění zakázky obsažený v oznámení (či výzvě) o zahájení zadávacího řízení. Právě na základě slovního popisu předmětu veřejné zakázky pak má dodavatel vážit, zda se do zadávacího řízení přihlásí či nikoli. S ohledem na nesmírně širokou variabilitu plnění veřejných zakázek a omezený seznam CPV kódů je totiž zcela zřejmé, že nelze na každé jednotlivé plnění nalézt zcela přesný a odpovídající CPV kód, který by byl nezpochybnitelný. Vždy to tedy bude slovní popis předmětu zakázky, který je přesnější a pro potenciální dodavatele důležitější, než CPV kód. Pak tedy využití shodného CPV kódu může být nejvýše podpůrným argumentem.*“
- [51] Na tomto místě soud považuje za vhodné podotknout, že Krajský soud v Brně tyto závěry vyslovil při přezkumu rozhodnutí ÚOHS, jímž byla tehdejšímu žalobci uložena pokuta za (tehdy) správní delikt dle ustanovení § 120 odst. 1 písm. a) 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“), neboť nedodržel postup stanovený v ustanovení § 13 odst. 3 ZVZ, když rozdělil předmět veřejné zakázky tak, že došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v ustanovení § 12 ZVZ, a tedy předmětné veřejné zakázky z toho důvodu nezadal v příslušném zadávacím řízení. ÚOHS v tehdy napadeném rozhodnutí pak mimo jiné argumentoval tím, že tehdejší žalobce identifikoval tři ze čtyřech plnění shodným CPV kódem, na což právě Krajský soud v Brně zareagoval tím, že za podstatné z hlediska vymezení předmětu veřejné zakázky označil její název a popis. Ostatně ani dle NSS „*nelze bez dalšího věcnou souvislost veřejných zakázek dovozovat pouze na základě shodných CPV kódů.*“ (srov. rozsudek ze dne 25. 9. 2014, č.j. 10 As 38/2014-41, který předcházel rozsudku Krajského soudu v Brně). Je tedy zřejmé, že tento žalobcem odkazovaný rozsudek Krajského soudu v Brně se týká posuzování věcné souvislosti mezi plněními veřejných zakázek s relevancí pro závěry o naplnění skutkové podstaty přestupku spočívajícího v rozdělení veřejné zakázky v rozporu se ZVZ, resp. nyní ZZVZ. Závěry Krajského soudu v Brně ani NSS vyslovené v této věci tak nelze automaticky aplikovat na nyní projednávaný případ, neboť zde je předmět sporu odlišný. Závěry

Krajského soudu v Brně o „*podpůrnosti*“ a „*pomocnosti*“ CPV kódu při vymezení předmětu veřejné zakázky totiž neznamenají, že by zadavatele veřejné zakázky netížila povinnost v příslušném formuláři označit veřejnou zakázku správným a přiléhavým hlavním CPV kódem, příp. kódy doplňkovými, což je podstatou nyní projednávaného případu.

- [52] Soud tak dospěl k závěru, že žalobce nezvolil hlavní CPV kód věcně ani právně správně, přičemž zároveň nevyužil možnosti označit předmět dané veřejné zakázky i pomocí „doplňkových“ CPV kódů tak, aby obsáhl její všechny podstatné části.
- [53] Zbývá však ještě posoudit, zda toto pochybení bylo v rozporu se zásadami zadávání veřejných zakázek, a to zásadou transparentnosti dle ustanovení § 6 odst. 1 ZZVZ a zásadou zákazu diskriminace dle ustanovení § 6 odst. 2 ZZVZ.
- [54] Soud nejprve uvádí, že zákaz diskriminace v ustanovení § 6 ZZVZ zahrnuje jednak formu zjevnou, jednak formu skrytou (rozsudky NSS ze dne 5. 6. 2008, č.j. 1 Afs 20/2008-152; či ze dne 21. 2. 2019, č.j. 5 Afs 311/2016-40). Podstatou skryté diskriminace je nepřípustné zúžení okruhu potenciálních uchazečů, a tím poškození hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli (rozsudek NSS ze dne 3. 12. 2019 č.j. 4 Afs 294/2019-47, bod 38 a rozsudek ze dne 13. 9. 2017, č.j. 6 Afs 1/2017-27, bod 20). NSS tak již v řadě rozhodnutí zdůraznil, že při zadávání veřejných zakázek je nutné zachovat adekvátní konkurenční prostředí a postupovat tak, aby nedošlo k nedůvodnému zúžení okruhu potenciálních zájemců o veřejnou zakázku. Za skrytou diskriminaci je třeba považovat zejména situaci, kdy někteří z dodavatelů mají bez jakýchkoli rozumných ekonomických důvodů *a priori* znemožněnu účast v zadávacím řízení, byť by předmět veřejné zakázky mohli realizovat stejně úspěšně jako dodavatelé ostatní (srov. rozsudek NSS ze dne 5. 6. 2008, č.j. 1 Afs 20/2008-152).
- [55] K zásadě transparentnosti pak soud uvádí, že podle rozsudku NSS ze dne 15. 9. 2010, č.j. 1 Afs 45/2010-159), je tato zásada porušena tehdy „*pokud jsou v zadavatelském postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele.*“ Odkázat lze rovněž na rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2017, č.j. 2 Afs 208/2016-52, podle něhož byla zásada transparentnosti hlavním principem ZVZ. Podmínkou dodržení zásady transparentnosti je tedy vedení zadávacího řízení takovým způsobem, který se navenek jeví jako férový a řádný (viz rozsudek NSS ze dne 30. 10. 2012, č.j. 1 Afs 60/2012-31). Je-li postup zadavatele při zadávání veřejné zakázky reálně nekontrolovatelným, jedná se o porušení zásady transparentnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 11. 2015, č.j. 2 Afs 174/2015-45).
- [56] Soud dospěl ve shodě s žalovaným, že postupem žalobce skutečně mohlo dojít k situaci, kdy dodavatelé, kteří vyhledávají relevantní veřejné zakázky podle číselného CPV kódu, což jsou zejména zahraniční dodavatelé, se o veřejné zakázce z důvodu klasifikace jejího předmětu plnění chybným a nepřiléhavým kódem CPV nemuseli vůbec dozvědět.
- [57] K argumentaci žalobce, že jeho cílem bylo „*oslovení co nejširšího okruhu relevantních potenciálních dodavatelů*“, soud uvádí, že právě nesprávně zvoleným „hlavním“ CPV kódem za současného nevyplnění „doplňkových“ CPV kódů žalobce tento svůj cíl *de facto* popřel. Za popsané situace totiž dodavatelé neměli o veřejnou zakázku s daným obsahem ani možnost projevit zájem, protože se navenek jevila jako zakázka se zcela odlišným předmětem plnění. Ostatně o tom, že žalobcova cíle v daném případě nebylo dosaženo, svědčí i to, že v rámci zadávacího řízení byla podána pouze jedna nabídka od dodavatele

Aricoma Systems a.s. (dříve „AUTOCONT a.s.“), se sídlem Hornopolská 3322/34, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava, IČ: 043 08 697.

- [58] Jakkoli sám o sobě není postup, kdy je uzavřena smlouva s vybraným dodavatelem, jehož nabídka byla v zadávacím řízení jedinou nabídkou, v rozporu se ZZVZ (pozn. soudu: za což ale žalobce nebyl žalovaným „sankcionován“), tak tato skutečnost nasvědčuje tomu, že v daném konkrétním případě skutečně nebyla naplněna ani minimální míra hospodářské soutěže. Za takovou lze dle soudu považovat situaci, kdy jsou v zadávacím řízení podány alespoň dvě nabídky, jak žalobci přílehlavě osvětlil ŘO IROP v *Informaci o nevyplacení části dotace* ze dne 5. 9. 2023, týkající se dalších veřejných zakázek zadávaných žalobcem (srov. věc vedenou u zdejšího soudu pod sp.zn. 6A 24/2024).
- [59] Konečně k poukazu žalobce na způsob vyhledávání pomocí automatizovaných vyhledávacích nástrojů soud uvádí, že soud nerozporuje, že v dnešní době nepochybně existují (a to i díky umělé inteligenci) propracované vyhledávací nástroje, nicméně i sám žalobce ve své námitce uvedl, že vyhledávání probíhá „převážně“ za pomoci těchto automatizovaných vyhledávacích nástrojů. Z toho vyplývá, že žalobce si je vědom toho, že vyhledávání veřejných zakázek probíhá v současné době i jinak, a to tedy např. i podle prvotního identifikátoru, za který je třeba považovat „hlavní“ CPV kód, příp. další „doplňkové“ CPV kódy. Proto ani v současné době nelze dle soudu požadavek na uvedení správného a k povaze předmětu plnění dané veřejné zakázky co nejpřílehlavějšího CPV kódu bagatelizovat s tím, že nemá na transparentnost procesu zadávání veřejné zakázky vliv.
- [60] K námitce žalobce, že v případě daného kódu se jedná o kód ze skupiny kódů CPV 488 – Informační systémy a servery, který označuje jednak dodávky a jednak IT, soud uvádí, že tato skutečnost byla žalovaným reflektována při stanovení samotné výše finanční opravy (2 %, 5 % nebo 10 % dle závažnosti porušení), když v *Informaci o nevyplacení části dotace* ŘO IROP uvedl, že žalobcem užitý CPV kód nebyl kódem zcela nesouvisejícím s předmětem plnění veřejné zakázky, ale nebyl kódem nejpřílehlavějším, což je závěr, který soud v tomto rozsudku aproboval.
- [61] Soud tak dospěl k závěru, že tím, že žalobce vybral hlavní CPV kód zjevně nepříhodný, tak veřejnou zakázku z okruhu možných označení vydělil. Následkem takového postupu tak mohlo dojít k omezení možných účastníků veřejné zakázky, kteří nemohli včas vyhlášení veřejné zakázky zaregistrovat a uplatnit své nabídky. Námitky uvedené v prvním žalobním bodu proto soud neshledal důvodnými.
- [62] Ve druhém žalobním bodu pak žalobce namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. K této námitce soud uvádí, že nepřezkoumatelnost spočívá dle ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 4. 2006, č.j. 31Ca 39/2005-70, č. 1282/2007 Sb. NSS, všechna rozhodnutí správních soudů jsou dostupná na: www.nssoud.cz).
- [63] Za nesrozumitelnost rozhodnutí soudy považují například případy, kdy odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (rozsudek NSS ze dne 24. 9. 2003, č.j. 7 A 547/2002-24); pro rozpor výroku s odůvodněním (rozsudek NSS ze dne 12. 12. 2003, č.j. 2 Ads 33/2003-78, č. 523/2005 Sb. NSS) či pro výrok, který nemá oporu v zákoně (rozsudek NSS ze dne 29. 5. 2003, č.j. 7

A 181/2000-29, č. 11/2003 Sb. NSS), nebo není-li rozhodnutí rozčleněno na výrok a odůvodnění, pročez není zřejmé, zda správní orgán rozhodl o všech návrzích účastníka řízení (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 10. 1994, č.j. 6A 63/93-22).

- [64] Rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů je potom takové, z jehož odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje toliko obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správnými, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č.j. 6A 48/92-23, publ. pod č. 27/1994 v SpP).
- [65] Současně soud považuje za nutné zdůraznit, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č.j. 7 Afs 212/2006-74, publ. pod č. 1566/2008 Sb. NSS). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č.j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č.j. 2 As 337/2016-64). Přehlédnout pak nelze ani fakt, že správní orgány ani soudy nemají povinnost vypořádat se s každým dílčím tvrzením, pokud proti němu postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud v nálezu ze dne 12. 2. 2009, sp.zn. III. ÚS 989/08: *„Není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.“* (srov. také rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č.j. 9 As 221/2014-43)
- [66] Soud dospěl k závěru, že z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se správní orgán zabýval odpovídajícím způsobem námitkami žalobce, které řádným dostačujícím a přezkoumatelným způsobem vypořádal. Správní uvážení, tj. zhodnocení rozhodných skutečností rozhodujícím správním orgánem nebylo v daném případě soudem shledáno v rozporu s obsahem spisového materiálu a pouze odlišný náhled účastníka řízení na způsobu hodnocení rozhodujících skutečností správním orgánem není sám o sobě důvodem pro zrušení rozhodnutí. V dané věci nebylo zjištěno, že by závěry správního orgánu nebyly dostatečně podloženy skutkovými zjištěními nebo byly s nimi v rozporu. Závěry, k nimž správní orgán dospěl při vyhodnocení rozhodujících skutečností, nejsou v rozporu se zásadami logického myšlení a uvažování. Tím jsou zároveň i vymezeny meze přezkumné činnosti soudu ve správním soudnictví, pokud jde o správní uvážení. Úkolem

soudu není nahradit správní orgán v jeho odborné kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním, ale naopak posoudit, zda se správní orgán v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal se zjištěným skutkovým stavem, resp. zda řádně a úplně zjistil skutkový stav řádným procesním způsobem a zda tam, kde se jeho rozhodnutí opíralo o správní uvážení, nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem. Pokud jsou tyto předpoklady splněny, nemůže soud ze zjištěných skutečností vyvozovat jiné nebo přímo opačné závěry. Lze tedy uzavřít, že závěry žalovaného jsou dostatečně odůvodněny a mají dostatečnou oporu ve spisovém materiálu.

[67] Ani druhý žalobní bod tak soud neshledal důvodným.

[68] Ze všech shora uvedených důvodů proto soud neshledal žalobu důvodnou a podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu zamítl.

[69] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. března 2025

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu